

afsnit IV bestemmes det, at en kollektiv aftale kan have virkninger for andre end parterne i aftalen, nemlig inden for hele det pågældende fagområde eller geografiske område. Denne bestemmelse blev vedtaget imod arbejdsgivernes stemmer. De øvrige bestemmelser i henstillingen er i alt væsentligt i overensstemmelse med forslaget.

ad 4): Også spørgsmålet om mægling og voldgift havde været til indledende behandling på konferencen i 1950, og arbejdsbureauet havde udarbejdet udkast til en henstilling. Dette blev vedtaget efter en kort drøftelse, under hvilken der blev foretaget to ændringer i udkastet. En bestemmelse om, at arbejdsgivere og arbejdere, for hvem der forsøges mægling, under alle stadier af mæglingen skal være til stede, udgik, og der blev tilføjet en bestemmelse om, at intet i henstillingen må fortolkes som medførende en begrænsning i retten til at strejke.

ad 5): Arbejdsbureauet havde udarbejdet en rapport, i hvilken spørgsmålet om samarbejde mellem offentlige myndigheder og arbejdsgivernes og arbejderne organisationer var delt i tre afsnit:

- a) samarbejde i den enkelte virksomhed.
- b) samarbejde inden for et fagområde.
- c) samarbejde i det pågældende land.

Kommissionen nåede kun at behandle det første af disse spørgsmål og vedtog, at en international bestemmelse skulle have form af en *henstilling*, og at denne skulle formuleres meget generelt blot med en fastslåen af princippet, medens det måtte overlades til de enkelte lande at udfylde rammerne. Der vedtoges en resolution om, at de to andre spørgsmål skulle optages på dagsordenen for den kommende arbejdskonference.

Ved behandlingen i plenarmødet af henstillingerne om kollektive aftaler og om frivillig mægling og voldgift stemte de danske regeringsrepræsentanter for de to henstillinger, hvis ordlyd er følgende:

Henstilling nr. 91 om kollektive aftaler.

Efter at være blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd og efter at være trådt sammen til sit 34. møde den 6. juni 1951, og

Efter at der er opnået enighed om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til kollektive aftaler, der er opført som pkt. 5 på mødets dagsorden, og

Efter at have besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der er tænkt gennemført af de pågældende parter eller af de offentlige myndigheder, alt efter de nationale forhold, vedtager Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference idag den 29. juni 1951 følgende henstilling, der benævnes henstillingen om kollektive aftaler af 1951:

I. Forhandlingsorgan vedrørende kollektive aftaler.

1. (1) Der bør oprettes et organ ved overenskomst, lov eller administrative forskrifter, alt efter forholdene i de enkelte lande, til at drøfte, afslutte, revidere og forny kollektive aftaler eller til at bistå parterne i forhandling, afslutning, revision og fornyelse af kollektive aftaler.

(2) Organisationen af dette organ, dets arbejdsmetoder og arbejdsområde bør fastsættes ved overenskomster mellem parterne eller ved nationale love eller administrative forskrifter, alt efter forholdene i de enkelte lande.